

در ادامه اعمال فشار بر شهروندان بهایی

تمدید قرار بازداشت موقت فرهود اشتیاق؛
ضرب و شتم و تفتیش خشونت بار منزل عنایت الله سنایی

کمیته گزارشگران حقوق بشر - پس از گذشت حدود دو ماه و نیم از بازداشت فرهود اشتیاق شهروند بهائی و انتقال وی به زندان مشهد، قرار بازداشت موقت وی به مدت دو ماه دیگر تمدید شد.

طبق گزارشهای رسیده، فرهود اشتیاق، شهروند بهائی ساکن اصفهان در تاریخ ۶ تیرماه ۹۰ پس از ورود نیروهای امنیتی به منزلش بازداشت شد و به زندان اطلاعات شهر مشهد منتقل و همچنان در سلولهای انفرادی این زندان بدون تفهیم اتهام، نگهداری میشود و به تازگی دوره^۶ غیرقانونی بازداشت موقت وی به مدت دو ماه دیگر تمدید شده است.

این درحالی است که همسر و دو دختر خردسال ایشان برای ملاقات با وی به دلیل بعد مسافت از اصفهان تا مشهد با مشکلات زیادی روبه رو هستند.

فرهود اشتیاق پیشتر نیز در تاریخ ۹ اسفندماه سال ۱۳۸۹ بازداشت و در روز ۵ اردیبهشت ماه سال جاری با تودیع وثیقه ۵۰ میلیونی از زندان دستگرد اصفهان آزاد شده بود.

همچنین در خبری دیگر و در ادامه اعمال فشار بر شهروندان بهایی، بعداز ظهر روز دوشنبه چهاردهم شهریورماه، چهارتن از ماموران امنیتی با در دست داشتن حکم تفتیش از سوی دادگستری، به منزل آقای عنایت الله سنایی مراجعه کرده و ضمن ارباب، توهین و فحاشی به ایشان و باورهای دینی وی، اقدام به ضبط کتب و آثار مربوط به دیانت بهایی و نیز پاره کردن تصاویر مذهبی کردند. این تفتیش خشونت بار در حالی صورت گرفت که یکی از ماموران در مقابل اعتراض آقای سنایی نسبت به توهینها و رفتار غیر قانونی، وی را مورد ضرب و شتم قرار داده و ضربه‌ای به صورت ایشان وارد کردند که منجر به بروز درد شدید در صورت و گوش شد. در نهایت با مراجعه به بیمارستان پزشکان اعلام کردند که این ضربه موجب به پارگی پرده^۶

گوش آقای سنایی شده است.

گفتنی است، همسر آقای سنایی (طره تقی‌زاده) از سال گذشته به دلیل اعتقاد به دیانت بهایی به ۲۲ ماه حبس تعزیری محکوم و در زندان ساری نگهداری می‌شوند و این در حالی است که آقای سنایی پیش‌تر طی چند نامه‌ی سرگشاده، خطاب به مقامات قضایی، اعتراض خود را نسبت به حکم غیرعادلانه‌ی حبس همسرش اعلام کرده بود.

اعمال فشار بر شهروندان بهایی در شرایطی صورت می‌گیرد که بر اساس ماده ۱۸ اعلامیه جهانی حقوق بشر «هرکس حق دارد از آزادی اندیشه، وجدان و مذهب بهره‌مند گردد، این حق شامل آزادی تغییر مذهب یا باور و نیز آزادی اظهار مذهب یا باور به شکل آموزش، عمل به شعائر، نیایش و بجای آوردن آیین‌ها چه به تنهایی و چه به صورت جمعی نیز می‌گردد.»